

Odense Amt.

1871-1919, Indkomne sager 1871 N 537-584, Pakke C1900

[Oversigtsbilleder](#)

Justitiarius og øvrige Tilforordnede i Højesteret gjøre vitterlig:

At Aar 1869 Tirsdagen den 8~~de~~ Juni fremstod i Højesteret Højesteretsadvokat Levinsen, der framlagede en af ham som befalet Actor paa Justitons Vegne mod Lars Rasmussen udtagen Højesteretsstævning af saadant Indhold:

Justitiarius og øvrige Tilforordnede i Højesteret gjøre vitterlig: at for os har andraget Advocat Levinsen, hvorledes han som Actor skal finde beføiet til for Højesteret til Skærpelse eller Stadfæstelse at indstævne en inden Lands Over – samt Hof- og Stadsretten den 24 ~~de~~ April 1869 afsagte Dom i en Sag, erlagt af Justitien imod Arrestan Lars Rasmussen, der tiltales i Henholds til Kap. 17 af alm. Borgel. Straffelov af 10 ~~de~~ Februar 1866 for at have berøvet Skytten paa Langesø Rasmus Madsen Livet, hvorved han er ansat med Straf af Tugthuusaarbeide paa Livstid.

(Ad OH 940/69 Notat i margin)

Thi indstævnes i Henhold til den iørigt givne Indkaldelse Tiltaltes Defensor Advocat Brock

Kjøbenhavn den 3 ~~de~~ Juni 1869

Under Rettens Segl

(L. S.)

Thi blev den irettelagt den indstævnt, inden Lands Under – samt Hof- og Stadsretten den 24 ~~de~~ April 1869 afsagte Dom, saalydende: Arrestanten Lars Rasmussen, der er født d. 28 ~~de~~ Septbr. 1842 og ikke findes tidligere at have været tiltalt eller straffet, er i nærværende, fra Odense Herredsret hertil Appelleret, Sag sidst under Justitiens Tiltale i Henhold til Straffelovens Kap. 17 for at have berøvet Skytten paa Langesø, Rasmus Madsen, Livet og efter Arrestantens egen, med de øvrige i Sagen oplyste Omstændigheder stemmende Tilstaaelse ere de nærmere Omstændigheder ved den af ham begaaede Misgjerning følgende: Arrestanten,- der er en ynder af Jagt var Søndagen den 22 Nov. f. A. om formiddagen Kl 9 a 10 gaaet paa Jagt med et glatløbet, med ræve og Småhagel ladet Gevær, og efter at være fra de til Trøstrup Sogn hørende Jorder kommen ind paa Bredbjerg Mark og paa Bredbjerg Banke, der høre til Langesø Jagtdistrict, stødte han der pludselig paa fornævnte Rasmus Madsen, som han vel ikke kjendte personligt, men dog flygtede for, der han ved at see ham forsynet med Jagtrequisiter og Hund, ikke tvivlede om, at det var Skytten Rasmus Madsen løb efter Arrestanten, satte, da han forlod Langesø Jagtdistrict, sin bøsse fra sig ved Hegnet, og fortsatte Forfølgelsen, indtil han indhentede Arrestanten ved Trøstrup Mose. Efterat Skytten, der ikke kjendte Arrestanten, havde faaet at vide, hvem denne vare, opfordrede Skytten – der havde stok i haanden, men i øvrigt ikke truede Arrestanten hverken med den eller med Ord – ham til med sig at gaae hjem til hans Forældre for at træffe en mindelig Overenskomst om Størelsen af den Mulct, som Arrestanten skulde erlægge for sin ulovlige Jagt, og de fulgtes nu ad ved hinandens Side over Mosen og hen til et Krat, Trøstrup Hale kaldet, til hvilken Mosen støder, for derigjennem at gaae til arrestantens Forældres huus, der ligger et kort Stykke fra Krattet.

Med hen syn til Valget af denne Vei, der var den mindst beqvemmen at gaae, har Arrestanten forklaret, at han, der var saa fortunlet i Hovedet, af det lange og anstrengende Løb, at han ikke rigtig kunne sandse,

ikke veed, om det var ham eller Skytten, der slog ind paa veien igjennem Krattet, men han antager, at de gjorde det begge samtidig, og han selv gik i den Retning uden uden strax at have nogen videre Tanke derved. Arrestanten der frygtede for at faae Utak af sine forældre naar han kom hjem til dem i forening med Skytten, havde allerede, medens de gik sammen over Mosen, bedt Skytten om at opgive, hvor stor Mulcten vilde blive, og tilbød 3 a 4 Rd som han havde hos sig, og da Skytten værgede sig ved at modtage dette beløb, saavel som ved nu at bestemme Mulctens størrelse, hvorom han først vilde tale nærmere, naar de kom hjem til arrestantens Forældre, havd den som anført frygtede for, spændte Arrestanten ubemærket af Skytten, hanen paa sin Bøsse for ialt Fald ved at skyde Skytten at undgaa at blive fulgt hjem af denne, men endnu efter efter at have spændt Hanen, hvilket han gjorde, i det de gik ind i krattet, bød han paany Skytten de Penge, han havde hos sig, uden at denne vilde modtage dem, og under Gangen Igjennem Krattet var han i Kamp med sig selv, om han skulle udføre gjerningen eller ikke, han vidste, som han har udtrykt sig, andte ikke, hvad han skulle bestemme sig til, idet det ham klart, at det at skyde paa Skytten var det samme som at dræbe ham, først da de var komne til Udkanten af en Granplantage der ligger ved enden af Krattet, og de saaledes derfravilde være komme ud paa aaben Mark, bestemte Arrestanten sig – om som eneste Motiv har han anført, at han var bange for at komme hjem til sine Forældre med Skytten, - til at skyde denne, der nu, som under hele Gangen, gik paa hans venstre Side, og han hævede derfor den venstre arm, paa hvilken Bøsssepiben hvilede, saaledes i Vridet, at han bragte den i Retning mod Skyttens Hoved, og trykkede af. Skytten styrtede øieblikkelig død om ved Hovedskallens Been sprængtes fra hverandre og tildels knuste. Der blev under Sagen Spørgsmaael, om Skudet havde truffet i venstre Side af Hovedet – hvad dog ikke kan ertages at være Tilfældet, - og hvorved Arrestanten hertil, at han ikke kunde sige, om Skytten mulig har gjort en Vending med Hovedet og derved er kommet til at vende den venstre Side af det imod Arrestanten, hvad denne under den ophidsede Stemning, hvori han i dette Øieblik var, ikke klart ha kunnet bemærke.

Efter Gjerningen følte Arrestanten efter sin Forklaring strax, at havde handlet overilet, og denne følelse bragte ham til at staae et øjeblik stille, han bøjede sig derefter indover Liget, som han afspændte den Ren, Skytten havde baaret om Livet, og hvori Hagelpungen hang, kastede Remmen strax ind imellem granerne, men Pungen først paa Hjemveien fra Gjærningsstedet, efter at have hældt Skyttens Hagel over i sin egen Pung, hvorefter han ladede sin Bøsse, for at det ikke skulde bemærkes, at han havde skudt og gik Hjem. Afstanden fra det Sted hvor skytten blev naaet af Skytten, og til det sted, hvor han spændte Hanen, er fundet at udgjøre c. 200 Skridt, og fra sidstnævnte Sted til det Sted, hvor han skjød Skytten c. 600 Skridt eller omtrent 6 Minutters Gang, saa at det Tidsrum, hvori Arrestanten har gaaet med Skytten, har den Tid, han af den er naaet og indtil han skjød ham, maa antages at have udgjort c. 8 a 10 Minutter.

Efter alt det anførte, og idet der efter Arrestantens Forklaringer om at have været i en saa fortunlet og ophidset Sindstilstand, samt efter Motivets Ubetydelighed, der nærmest taler for, at en rolig Overveielse iike har været tilstede, ikke findes tilstrækkelig Føie til at betragte det af Arrestanten begaaede Drab som overlagt, finder overretten, at Underdommeren med tiltagne Meddomsmænd rettelig forhenført _____ paa under Straffelovens § 186, og den der i Underretsdommen valgte Straf af Tugthusarbeide paa Livstid skjønnes passende, ligesom Dommens Bestemmelser angaaende Restionens Omkostninger deriblandt de Actor og Defensor ved Underretten tilkjendte Salairer, billiges, vil bemeldte Dom i det hele være at stadfæste. – Arrestanten vil derfor have at udrede Salair til Actor og Defensor her ved Overretten med 8 Rdl. til hver.

Sagen Behandling i første Instans og Sagførelsen ved begge Retter har været lovlig.

Thi Kjendes for Ret.

Underretsdommen bør ved Magt at stande. I Salair til Actor og Defensor ved Overretten, Over _____
Prøveprocurator Wolf og Procurator Herforth, betaler Arrestanten Lars Rasmussen 8 Rdl til hver.

At efterkommes under Adfær efter Loven.

Til Bekræftelse under Rettens Segl og Justitiaris Underskrift

(L. S.)

Fiedler

Derefter blev produceret den forhen i Sagen _____, inden Odense Herreds Exstraret af Herredsfoged,
Amtsmand Dahlerup med til Sagen Meddomsmænd den 28 de Januar 1869 afsagte Dom, hvorved er kjendt
for Ret:

Arrestanten Lars Rasmussen bør hensættes til Tugthuusarbeide paa Livstid.

Saa bør han og at udrede alle af Sagens Flydende Omkostninger, derunder i Salair til Actor Kancelliraad
Prokurator Borch 6 Rd og til defensor, Kammerassessor, Prokurator Jespersen 5 Rd.

At efterkommes under Adfær efter Loven

C. Dahlerup C. Larsen R. Møller

N. L. Hansen A. C. Møller

(L. S.)

Derefter Actor, fornævnte Advocat Levinsen, sagen mundtlig dedicerede og paastod den indankede Dom
skærpet eller stadfæstet og sig tilkjendt Salair.

Hvorimod og hertil at svare paa Tiltaltes Vegne fremstod i Retten han Defensor Advocat Brock, der _____
og instillede Tiltalte til Mildeste Dom samt paastod sig tilkjendt Salair.

Med flere Ord og Tale, Partene imellemfaldt, hvorefter de vare Dom begjærde.

Da efter Tiltale, Gjensvar og denne Sags forefundne Beskaffenhed blev sammen af Højesteret Dømt og

Afsagt:

I Henhold til de i den indankede Dom anførte Grunde

Kjendes for Ret:

Land Over – samt Hof og Statsrettens Dom bør ved Magt at stande. I Salarium Advocaterne Levinsen og
Brock for Højesteret betaler Tiltalte 20 Rd til hver.

Til beskræftelse under Rettens Segl og Justitiaris Underskrift

(L. S.)

Rollbøll

For modtagelse af Domfældte Lars Rasmussen, der Dags Dato er afleveret til Tuugthuusarbeide paa Livstid,
med _____ Tilstaaelse.

Inspektionen for Horsens Tugthuus den 16 Juni 1869

(Underskrift)